

सप्तविंशीमाह । “एवा पाहि प्रतथा मन्दतु त्वा । शुधि
ब्रह्म वावृधस्वोत गोभिः । आविः सूर्यं कृणुहि पीपिहीषः ।
जहि शत्रूँरभि गा इन्द्र तन्धि” इति । हे इन्द्र प्रतथा
पुरातनः पूर्वकल्पावस्थित इन्द्रो यथा सोमं पिबति, एवा पाहि
एवमेव त्वमपि सोमं पिब । स च सोमः त्वां मन्दतु हर्ष-
यतु । ब्रह्म अस्माभिः प्रयुज्यमानं मन्त्रं शुधि शृणु, उत अपि च
गोभिः अस्मदीयाभिः वावृधस्व अतिशयेन वर्द्धस्व । सूर्यमा-
विष्कृणुहि आच्छादकस्य असुरस्य विनाशेन प्रकटीकुरु ।
इषोऽन्नानि पिपीहि पालय । शत्रून् जहि मारय । गा अभि-
लक्ष्य, तन्धि विरोधिना व्याघ्रतस्करादीन् विनाशय । तमिन्द्रं
जोहवीमीत्यादिमन्त्रषट्कमैन्द्रे कर्मणि द्रष्टव्यम् । त्रिकद्रुकेष्वि-
तिमन्त्रस्तु षोडशिशस्त्रेऽप्यन्तर्भावनीयः ॥

अष्टाविंशीमाह । “अग्ने बाधस्व विमृधो नुदस्व । अपामी
वा अप रक्षांसि सेध । अस्मात् समुद्राद्बृहतो दिवो नः [११] ।
अपां भूमानमुप नः सृजेह” इति । हे अग्ने मृधः शत्रून्
विशेषेण बाधस्व । अमी वा रोगान् अपनुदस्व । रक्षांसि अप-
सेध अपगमय । अस्मात् दृश्यमानात् समुद्रात् बृहतो समुद्र-
वदतिप्रौढान् दिवो द्युलोकात् नः अस्मदर्थम् अपां भूमानं
वृष्टिजलस्य बाहुल्यं सृज उत्पादय । किञ्च नः अस्मानपि
इह कर्मणि उपसृज संयोजय ॥

एकोनत्रिंशीमाह । “यज्ञ प्रतितिष्ठ सुमतौ सुशवा आ त्वा ।
वसूनि पुरुधा विशन्तु । दीर्घमायुर्यजमानाय कृण्वन् । अथा-